

RUTA TURÍSTICA DEL CENTRE HISTÒRIC

Punt núm. 24: L'ESTUDIANT DE VIC



24. L'ESTUDIANT DE VIC

CAT

La tradició d'estudis superiors a Vic es remunta a l'Escola Catedralícia medieval, continua amb la Universitat Literària a l'època moderna, amb el Seminari Tridentí als segles XVIII i XIX i amb l'actual Universitat de Vic.

L'escultura (Joan Seguranyes, 1978) és un homenatge als estudiants del seminari i mostra tal com anaven vestits al segle XIX: capa i tarot (barret de copa alta). Aquests joves, que no necessàriament esdevenien capellans, residien en cases de la ciutat o de pagès on, a canvi de manutenció, feien de mestres i de mossos. Amb la seva presència animaven la vida quotidiana de Vic i van ajudar a crear la fama de ciutat levítica que se li va atribuir en aquella època. La plaça Don Miquel de Clariana, amb els seus edificis vinculats a la memòria de Balmes i als moviments literaris de la Renaixença i amb l'escultura de l'*Estudiant de Vic*, evoca el segle XIX. Al costat del portal de la casa número 2, a can Dou, la paraula *jefe* que hi ha estampada, recorda la càrrega d'allotjar les tropes de pas que van haver de suportar els ciutadans fins a les guerres carlines de la segona meitat del segle XIX. No cal dir que els caps i oficials s'allotjaven a les millor cases.

24. EL ESTUDIANTE DE VIC

La tradición de estudios superiores en Vic se remonta a la Escuela Catedralicia medieval, continúa con la Universidad Literaria en época moderna, el Seminario Tridentino en los siglos XVIII y XIX, y llega hasta la actual Universidad de Vic. La escultura del estudiante (Joan Seguranyes, 1978) es un homenaje a los alumnos del seminario y nos muestra su indumentaria en el siglo XIX: capa y sombrero de copa. Estos jóvenes, que no necesariamente acababan siendo curas, residían en casas de la ciudad o en el campo, donde, a cambio de su manutención, trabajaban de maestros y mozos. Con su presencia animaban la vida cotidiana de Vic y contribuyeron a crear la fama de ciudad levítica que se le atribuyó en aquella época. La plaza de Don Miquel de Clariana evoca el siglo XIX, con sus edificios vinculados a la memoria del filósofo Balmes y a los movimientos literarios de la Renaixença, y con la escultura del Estudiante de Vic. Al lado del portal de la casa Dou, situada en el número 2, se puede ver estampada la palabra *jefe*, lo que nos recuerda la obligación de alojar a las tropas de paso que los ciudadanos de Vic tuvieron que soportar hasta las guerras carlistas de la segunda mitad del siglo XIX. Huelga decir que los jefes y oficiales se alojaban en las mejores casas.

24. L'ÉTUDIANT DE VIC

La tradition d'études supérieures à Vic remonte à l'École de la cathédrale médiévale, perdure avec l'Université des lettres à l'époque moderne, avec le séminaire Tridentí aux XVIII^e et XIX^e siècles et, de nos jours, avec l'université de Vic.

Cette sculpture (Joan Seguranyes, 1978) est un hommage aux étudiants du séminaire et montre la manière dont ils étaient vêtus au XIX^e siècle : cape et *tarot* (chapeau haut de forme). Ces jeunes, qui ne deviendraient pas nécessairement des curés, résidaient dans des maisons de la ville ou de paysans où, en échange d'un toit et de nourriture, ils faisaient office de maîtres et de domestiques. Grâce à leur présence, ils animaient la vie quotidienne de Vic et ils aidèrent à créer la renommée de ville cléricale qui lui fut attribuée à l'époque. La place Don Miquel de Clariana, avec ses bâtiments liés à la mémoire de Balmes et aux mouvements littéraires de la *Renaixença* et surplombée par la sculpture de l'*Estudiant de Vic*, évoque le XIX^e siècle. À côté de la grande porte de la maison numéro 2, à can Dou, le mot *jefe* qui y est apposé rappelle la charge de loger les troupes de passage que les habitants durent supporter jusqu'aux guerres carlistes de la seconde moitié du XIX^e siècle. Naturellement, les chefs et les officiers se logeaient dans les meilleures maisons.

24. THE STUDENT OF VIC

Vic's status as an important city for higher education dates back to the Cathedral School in the Middle Ages, continuing with the Literary University in the modern period, the Tridentine Seminary in the 18th and 19th centuries, and the present-day University of Vic.

The sculpture (Joan Seguranyes, 1978) is a tribute to the students of the seminary and shows how they dressed in the 19th century, in top hats. These young men, who were not necessarily studying to become priests, resided in houses in the city or countryside where, in return for bed and board, they carried out teaching or farm work. Their presence brightened up everyday life in Vic and helped forge its reputation in this period as a highly religious city. Plaça Don Miquel de Clariana evokes the 19th century thanks to the buildings associated with Jaume Balmes and with the literary movements of the Renaissance, not to mention to the *Student of Vic* sculpture. The word *jefe* stamped next to the entrance of house number 2 recalls the onerous duty of citizens to accommodate troops passing through the city, an obligation that lasted until the Carlist Wars of the second half of the 19th century. It goes without saying that the commanders and officers stayed in the best houses.